

Barkó Mihály kérvényében Juhász István esperestől kér segítséget, mert nyomorog jelenlegi szolgálathelyén, Csejten. Leveléből kiderül, hogy Békés vármegyében Csejt-pusztán (ma Gyomaendrőd és Túrkeve között) református dohánykertészek telepedtek meg, de nem sikerült tartós települést létrehozniuk, ezért a faluközösség elvándorolt. Levele utolsó részében arra utal, hogy Csejtet a Békési Református Egyházmegye más kertészközségekkel együtt anyaegyházközségként bekebelezte. Mivel erre vonatkozó megfogalmazása nem egyértelmű, nem lehet eldönteni, hogy Csejt más kertészfalvakkal együtt számított egy egyházközségnek, vagy a békési egyházmegyében az 1820-as években több kertészközséget minősítettek önálló egyházközségnek.

[fol. 1r] Nagytiszteletű Esperest Úr, Jótévő Kegyes Uram és Atyám!

Alóll írt nagy alázatossággal jelentem, hogy én ezenn tiszteletes tractusban ezelőtt több esztendőök alatt praeceptorságot, és Dobozonn leányokat tanító hivatalt is viselvén, négy esztendőökig, végre Ványára, t[ekintetes] n[emes] Hevess vármegyébe notáriusnak meghívattattam.

Oda én magam meggondolása nélkül el is mentem, és a notáriát két esztendeig folytattam, melly idő alatt megbánván cselekedetemet, minthogy a csejti pusztát megszállott kertészek rectorjuknak meghívtak, a notáriát letettem, s hozzájuk mentem rectornak, s azólta, úgymint négy esztendő ólta közöttük nyomorgok is.

Minthogy pedig már onnan a reformátusok nagyrészt kifog[y]tak, az én rectorságom is megszűnt, és továbbá, mivel feleségemmel, s hat gyermekeimmel együtt minden hivatal nélkül tellyességgel nem élhetek. Tehát nagy alázatossággal instálok, és reménykedek nagytiszteletű esperest uram előtt, avégett, hogy engemet ezenn tractusbann valamelly leányok tanítói, vagy correctorialis, avagy rectorialis apertúrában rendelni keg[y]esen méltóztassék, annyival is inkább, mivel már Csejt is (mely Békés vármegyében vagyon) több eklésiákkal együtt ide incorporáltatott.

Melly velem tejendő keg[yelm]es, atyai jóltevőségét, amidőn számos cselédeimmel együtt óhajtvá várom, nagy tisztelettel vagyok, Csejtenn, 13-e, Martii, 1822.

Nagytiszteletű Esperest Uramnak Alázatos, szegény szolgája

Barkó Mihály, m[anu] p[ropria]
csejti rector

[fol. 1v] *N[ume]ro 9.*
Felolvastatott

Iisdem d[ie] 13-a, mart[is], 1822.
Barkó Mihály hivatalért.

Nagytiszteletű és tudós, Juhász István úrhoz, a békési tiszteletes tractus nagyérdemű esperesttyéhez, és az öcsödi reformata szent ekk[ész]ia hívséges lelkipásztorához, mint jóltévő keg[y]es urához.

Alázatos reménykedője.

A bent írtak.

1822. F-Va-20.